

Ik ben het niet eens dat er een verruiming wordt gegeven aan bewindvoerders en curatoren voor prive personen. Het is nu al schering en inslag dat bewindvoerders en curatoren er een potje van bakken. Zowel bewust als onbewust onbekwaam merk ik in mijn sociale Umfeld zeer trieste gevallen waarbij de bewindvoerder en curator gewoon niet snapt hoe een administratie gevoerd moet worden. Ze begrijpen de regelingen niet: zijn erg korte termijn gericht en veelal niet ten dienste van hun client. Buiten het feit dat er vele “professionele” bewindvoerders en curatoren gewoon crimineel gedrag vertonen. De wetgever heeft die ook zelf in de hand gewerkt door een non-kwalitatief kenmerk te gebruiken om iemand te kenmerken als een “professioneel” bewindvoerder of curator: meer dan drie niet in de familiale sfeer onder hoede genomen cliënten. Ik zie de wetgever dat niet doen als eis bij een arts of advocaat. Of een accountant.

Ik begrijp wel waarom de wetgever moeite heeft met handhaving van de kwaliteit van bewindvoerders en curatoren: het kost te veel geld, te veel moeite en te veel tijd. Allemaal heel erg vervelend, maar we praten hier wel over de meest kwetsbare burgers in ons land. Deze verdienen een veel betere waarborg dan “normale” burgers.

Een oplossing waar de wetgever aan zou kunnen denken is een centraal georganiseerde bewindvoerders en curatoren stichting, die een 4 ogen principe toepast in de uitvoering, waar met behulp van ICT hulpmiddelen in een genormeerd systeem, checks worden gedaan, zodat fraude tot een minimum worden beperkt. Deze stichting zou ook een accreditatie kunnen afgeven aan opleidingsinstituten waar aankomende bewindvoerders en curatoren een certificaat kunnen halen waarmee een basis kennis en kunde worden getoetst.